

aby každá časť a odtienok tvrdenia boli dokázané; stačí, keď je dosiahnutá rovnováha medzi skutočnosťami tvrdenými a dokázanými. Pri uvažovaní o tom, či bola v tomto prípade dosiahnutá horespomenutá rovnováha, treba mať na zreteli aj pohnútku činu. Obžalovaný chcel hájiť právo ním zastúpeného živnostenského spoločenstva: totiž vlivať na udeľovanie živnostenských oprávnení. Z tejto pohnútky napísal obžalovaný inkriminovaný dopis priemyselnej a obchodnej komore, kde žiadal zakročenie proti tomu pokračovaniu okresného úradu, že A. R-ovi bola udelená živnostenská koncesia bez toho, že by okresný úrad bol dal okresnému živnostenskému spoločenstvu príležitosť nahliadnuť do spisov a podať mienku. V tejto súvislosti tvrdil obžalovaný, že úrad pokračoval samovoľne, ktoré slovo v uvedenej súvislosti znamená, že okresný úrad pri udeľovaní živnostenských oprávnení pokračuje oproti výslovnému a jasnému nariadeniu zákona. Obžalovaný dokázal, že v prípade A. R. okresný úrad porušil právo živnostenského spoločenstva, lebo vydal koncesiu bez toho, že by bol podľa jasného nariadenia § 38 odst. I živn. zák. dal okresnému živnostenskému spoločenstvu príležitosť pred vydaním živnostenského listu nahliadnuť do spisov. Obžalovaný však tvrdil v podstate aj to, že okresný úrad pokračoval samovoľne vo viac prípadoch. Obžalovaný dokázal, že okresný úrad aj v prípade E. Z-ovej pokračoval nesprávne, lebo vydal menovanej koncesiu k výrobe sodovej vody, ačkoľvek vykazala len prax dvoch mesiacov a 24 dní, hoci podľa § 1 čl. XIV, odst. 1 vl. nar. čís. 10/25 Sb. z. a n. mala preukázať dvojročnú prax. Obžalovaný teda dokázal, že okresný úrad vo viac prípadoch porušil jasné nariadenia zákona; pretože tým dokázal podstatu svojho tvrdenia, nemýlil sa vrchný súd, keď podľa § 16 zák. čl. XLI:1914 oslobodil obžalovaného od obžaloby. Bezpodstatná zmätočná sťažnosť bola podľa § 36 tr. p. nov. zamietnutá.

Čís. 4525.

Náhradný súkromný žalobca je oprávnený navrhovať dôkazy tiež o vine obžalovaného a použiť opravného prostriedku pre zamietnutie takého návrhu, a to aj vtedy, keď obžalobu zastupoval ešte verejný žalobca.

(Rozh. z 9. novembra 1932, Zm III 283/32.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. B., obžalovanému z prečinu podľa §§ 290 a 291 tr. zák., na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti poškodeného J. K. vyhovel zmätočnej sťažnosti uplatňovanej z dôvodu zmätočnosti podľa § 384 čís. 9 tr. p. pre zamietnutie návrhov na výsluch nových svedkov a miestnej ohliadky s rekonštrukciou činu na mieste samom, rozsudok vrchného súdu zrušil a toľto súdu uložil, aby znova vo veci jednal a rozhodol.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil poškodený ako náhradný súkromný žalobca pri hlavnom odvolacom pojednávaní zmätočnú sťažnosť podľa čís. 9 § 384 tr. p. a podľa čís. 1 a), c) § 385 tr. p., ktorú odôvodnil:

Z dôvodu zmätočnosti podľa č. 9 § 384 tr. p. sťažuje si poškodený, že odvolací súd nenariadil doplnenie dokazovania, ako to pri hlavnom odvolacom pojednávaní poškodený navrhol. Vrchný súd sa týmito návrhmi zaoberal len z časti, pokiaľ išlo o návrh na výsluch nového znalca, ktorý návrh si verejný žalobca osvojil, a zamietol ho ako bezdôvodný. Ostatné dôkazy verejný žalobca neprevzal a vrchný súd sa nepovažoval za oprávneného s týmito ostatnými návrhmi sa vecne zaoberať. Postupom týmto zavinil vrchný súd zmätok podľa č. 9 § 384 tr. p., lebo nerozhodol o návrhu učenom na hlavnom odvolacom pojednávaní poškodeným a usnesením, ktoré proti návrhu poškodeného učinil, porušil zásadu zákona podstatnú s hľadiska obžaloby.

Najvyšší súd už vo svojom rozhodnutí z 8. novembra 1928, č. Zm III 773/28, uverejnenom v Právnom Obzore, ročník XII., str. 163, vyslovil, že poškodený má právo samostatne navrhovať dokazovanie a pre zamietnutie takéhoto návrhu ohlásiť opravný prostriedok aj vtedy, keď obžalobu zastupoval ešte štátny zástupca. Podľa § 50 tr. p. je totiž poškodená strana oprávnená predkladať návrhy cieľom nariadenia dokazovania lebo cieľom doplnenia dokazovania v niektorom smere podrobne určenom. Podľa § 314 tr. p. povoľuje predseda hlavného pojednávania len vtedy konanie reči v spore, keď sa aj poškodený už vyjadril, že nemá ďalšieho návrhu na doplnenie dokazovania. Poškodená strana je teda oprávnená samostatne činiť návrhy cieľom ďalšieho dokazovania aj vtedy, keď obžalobu zastupuje štátny zástupca a toto právo poškodeného je obmedzené v bode 3 § 51 tr. p. len potiaľ, že poškodený môže predložiť len také návrhy, ktoré sú potrebné k uplatneniu súkromoprávneho nároku. Ponevác uplatnenie súkromného právneho nároku závisí predovšetkým na vyriešení viny obžalovaného, neni pochybností o tom, že tieto návrhy môžu sa vzťahovať aj na dokazovanie viny obžalovaného. Keď teda vrchný súd takéto návrhy zástupcu poškodeného zamietol, vzniklo právo k uplatneniu formálneho dôvodu zmätočnosti, uvedeného v č. 9 § 384 tr. p., ktoré si zástupca poškodeného po vyhlásení usnesenia vrchného súdu hneď aj zabezpečil a v prevezení zmätočnej sťažnosti obžalovaného, keď už len sám obžalobu zastupoval, uplatnil proti samému rozsudku. Najvyšší súd preto preskúmal zmätočnú sťažnosť poškodeného žaloženú na dôvode zmätočnosti podľa č. 9 § 384 tr. p.

Čís. 4526.

Vymáhanie útrat právneho zastupovania v exekučnom pokračovaní požadovaním ich zmenečného zaistenia od exekúta s vyhrážkou, že ináč bude prevezená exekucia, môže zakladať skutkovú podstatu útisku.

(Rozh. z 9. novembra 1932, Zm IV 350/32.)

Obžalovaný advokát dr. F. ako zástupca exekventa V. N., keď exekútor okresného súdu bol v dome exekúta P. J., aby previedol dražbu, a exekút preukázal, že exekvovaný pohľadávku vymáhajúcemu veriteľovi už priamo zaplatil, hrozbami, že ináč bude prevezená dražba, pri-